

ЗАВ'ЯЛОВА Дарія Анатоліївна (03. 11. 1959, Львів) — художниця театру і декоративного текстилю. Дочка [А. Зав'ялова](#). Заслужений художник України (2019). Член НСХУ (2000). Закін. Львів. інститут прикладного та декоративного мистецтва (1983; викл. *Є. Фашенко*). Працювала 1983–86 викл. спецдисциплін у Вищих. училищі приклад. мистецтва (Чернів. обл.); у Львові: художником-постановником Молодіж. театру (1990–92); від 1995 — художник-постановник, від 2003 — гол. художник 1-го укр. театру для дітей та юнацтва. Учасниця міських, обл., всеукр., зарубіж. мистецьких виставок від 1986. Персон. — у Львові (1992, 2002, 2009), Харкові (2005). Твор. стиль З. — синтез класич. гобелена з батиком та аплікацією. Активно експериментує з пластич. мовою, збагачуючи арсенал худож. текстилю елементами живопису, графіки, сценографії, перформансу. Створює театр. костюми, зокрема до ви-

став «Мауглі» (за Р. Кіплінгом; реж. Р. Валько), «За двома зайцями» М. Старицького (реж. В. Жила), «Юда» (усі — 1-й укр. театр для дітей та юнацтва) та «Северин Наливайко» (Волин. муз.-драм. театр ім. Т. Шевченка; обидві — за С. Черкасенком), «Марія Тюдор» В. Гюґо (реж. усіх — П. Ластівка), «Ромео і Джульєтта» та «Отелло» В. Шекспіра, «Не судилось» М. Старицького, «Безталанна» І. Карпенка-Карого (усі — Терноп. драм. театр ім. Т. Шевченка; реж. усіх — В. Жила). Оформила вистави для 1-го укр. театру для дітей та юнацтва: «Золотий човник» М. Кропивницького (реж. О. Кравчук), «Русалонька» за Г.-К. Андерсеном, «Гобіт» за Д.-Р. Толкієном, «Піноккіо» за К. Коллоді (реж. усіх — Ю. Мисак). Співпрацює також із Твор. об'єдн. «Театр у кошику» (Львів), Дніпроп. драм. театром ім. Т. Шевченка та ін.

Основні твори

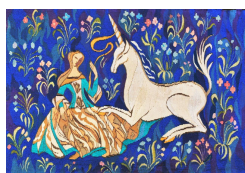
гобелени — «Автопортрет із крилом», «Передчуття польоту», «Театральні персонажі» (усі — 1988), «Ангел піску» (1991), «Баттерфляй» (1992), диптих «Благовіщення», (1992), «Постскриптум (Пам'яті Й. Бродського)» (2001), «Епістола» (2003), «Побачення у Камелоті» (2004); текстиль — мініатюри «Невідіслані листи в Амхерст» (1998) та «Чайна церемонія» (2000); цикл «Нівідкіль з любов'ю» (2002); живопис. цикл «Deus conservat omnia» (2007–09).

Рекомендована література

1. Космолінська Н. Художник з образів... // Театр. бесіда. 2003. № 2;
2. Її ж. Костюм — код образу // City Life. 2005. № 3.

[Н. В. Космолінська](#)

Фотоілюстрації

Бібліографічний опис:

Зав'ялова Дарія Анатоліївна / Н. В. Космолінська // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2010. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-15113>. – Останнє поновлення : 2019.

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).